

מ"ת 5384/06/15 - מדינת ישראל נגד טארק אסדי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 5384-06-15 מדינת ישראל נ' אסדי

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	טארק אסדי

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליך המשפטי נגדו.

המשיב נעצר ביום 17.6 והוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בקלות ראש.

על פי העובדות המתוארות בכתב האישום נהג המשיב ברכבו ביום 11.6 בשעות אחר הצהריים בתחומי הכפר דיר אל אסד, וזאת למרות שמעולם לא קיבל רשיון נהיגה ולמרות שנפסל מקבלת רשיון נהיגה על פי החלטות קודמות של בתי המשפט. עוד נטען בכתב האישום כי המשיב התחמק בנהיגתו מניידת שניסתה לחסום את דרכו ובהמשך אף נמלט רגלית. זמן קצר לאחר האירוע התייצב בתחנת המשטרה מר נג'יב דבאח, אשר טען כי הוא שנהג ברכב במועד הרלוונטי. המבקשת לא קיבלה את טענת מר דבאח, המשיב זומן לחקירה ובסופה נעצר.

תחילה הוארך מעצרו של המשיב בהסכמה עד לדיון שהתקיים ביום 24.6, שאז נדונה הבקשה ובאי-כוח הצדדים טענו לעניין הראיות.

כידוע, סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), הוא הקובע את מסגרת הדיון בבקשה מעין זו.

לפי הוראות הסעיף ניתן להורות על מעצרו של נאשם, עד תום ההליך המשפטי נגדו מכמה עילות, אשר הרלוונטיות לענייננו היא קיום חשש שהנאשם יסכן את בטחון הציבור אם לא יעצר. עוד קובע הסעיף תנאי מקדים לדיון בעילת המסוכנות והוא קיום ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב, וסייג נוסף למעצר בדמות היעדר אפשרות "להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

לפיכך, השאלה הראשונה שיש לדון בה היא שאלת קיומן של ראיות לכאורה.

המבקשת הסתמכה בעיקר על דוחות הפעולה של השוטרים זהבי ועברו אשר זיהו את המשיב כמי שנהג ברכב וכן על סרטוני וידאו בהם נטען כי ניתן לראות את המשיב נוהג.

צפיתי בסרטון אחד בו הונצחה נסיעת הניידת בעקבות רכבו של המשיב. **לא התרשמתי כי מסרטון זה ניתן לזהות את הנהג.** הסרטון השני שהוגש היה של מצלמת אבטחה של חנות "פלא-פון". לפי דוח צפייה שערך השוטר מזרחי ניתן לזהות את נהג הרכב הנכנס לרכב. **בסרטון זה לא ניתן היה לצפות, למרות נסיון שנעשה במספר מחשבים, לרבות מחשב נייד משטרתי ש"הובהל" בידי המבקשת ללשכתי לצורך זה.**

אני מקבל כי השוטר מזרחי, שערך דוח צפייה, צפה בסרטון, אולם לא מצאתי בדוח זה כיצד קושר השוטר את הסרטון ל"חשוד" והוא אינו מצוין אם זיהה אותו וכיצד. לעומתו, השוטר שמאכה מסר הודעה נפרדת וציין כי צפה אף הוא בסרטון וזיהה את המשיב אשר מוכר לו משירותו במשטרה.

הסנגור טען כנגד היכרות בין השוטר שמאכה למשיב, וזאת בהתבסס על העובדה כי השוטר שמאכה לא מופיע כעד תביעה באף אחד מהתיקים שהוגשו כנגד המשיב. עם זאת, מעיון ברישום הפלילי שהגישה המשיבה עולה כי כנגד המשיב התנהלו בשנים האחרונות חקירות רבות בגין עבירות אחרות של תקיפה, איומים וכיו"ב וכיום מתנהל כנגדו תיק פלילי בביהמ"ש בנצרת. עובדה זו מתיישבת עם דברי השוטר שמאכה כי הוא מכיר את המשיב משירותו בתחנת כרמיאל ושומטת את הבסיס תחת טענת המשיב כי אין היכרות אלא דרך תיקי התעבורה.

מעבר לסרטון, קיימות עדויותיהם של השוטרים זהבי ואברו כי זיהו את החשוד כמי שנכנס כנהג הרכב, וזאת על פי תמונה שנמסרה להם.

מאחר וכאמור לא ניתן היה לצפות בשלב זה בסרטון שאמור להיות ראייה מכרעת, הרי עוצמת הראיות שבידי המבקשת היא "בינונית". אולם סבורני כי עמדתה מתחזקת מהגרסאות שמסרו המשיב וחברו נג'יב דבאח בחקירה.

ראשית, בניגוד לטענות הסנגור, המשיב לא ידע למסור גרסה בדבר מקום הימצאו בעת האירוע והשיב כי היה "בכפר, לא זוכר איפה הייתי". שנית, הסרטונים הוצגו בידי המשיב אשר "לא זיהה" את האדם שנכנס לרכב. גם אם אקבל הכחשתו הלאקונית של המשיב לזיהויו שלו עצמו כנהג, הרי אין חולק שהמשיב לא זיהה אף את דבאח כמי שנהג הרכב. למרות שטען כי דבאח הוא שהחזיק במפתחות הרכב באותה עת, הרי כאשר נשאל במפורש בידי השוטר האם הוא יכול לזהות את הנהג השיב "לא".

דבאח עצמו נטל אחריות על הנהיגה וההתחמקות מהשוטרים, אך גרסתו לא נשמעת באוזני משכנעת בשלב זה. דבאח מספר כי תחילה ניסה להתחמק מהשוטרים מאחר ולא זיהה אותם כאנשי משטרה, אולם גם לאחר שזוהו על ידו המשיך

ועשה זאת מאחר ו"לרכב אין טסט", מזה מספר חודשים. נהיגה בלא רשיון רכב תקף הינה עבירה קלה יחסית, וככל שמדובר בתקופה של מספר חודשים הרי לעתים קרובות אף נמנעים השוטרים מרישום דוח בגין כך. מקל וחומר שהדברים נכונים כאשר אותם שוטרים כלל אינם שוטרי משטרת התנועה.

מכאן כי מחד גיסא קיימת טענה של דבאח שהוא נהג ברכב ומאידך גיסא לא מזהה המשיב את דבאח - המוכר לו היטב - כנהג הרכב. המדובר לדעתי בסתירה מהותית המחזקת את ראיות המבקשת.

הסנגור טען כי אף אם לא דבאח הוא שנהג ברכב, אין בכך כדי להוות ראיה נגד המשיב. אינני מקבל טענה זו. אם תידחה טענתו של דבאח כי הוא שנהג ברכב, המסקנה המתחייבת היא כי הוא נטל על עצמו את הנהיגה בכדי לחלץ מחשד אדם שביצע עבירה חמורה בהרבה. אדם כגון המשיב אשר לחובתו עבירות קודמות ומאסר מותנה בר-הפעלה, ואשר הינו החשוד המיידי בנהיגה עקב הזיקה לרכב.

מכל האמור לעיל עולה כי כנגד המשיב קיימות ראיות מספיקות לביסוס "ראיות לכאורה" הדרושות בשלב זה של הדיון. אכן "הראיה החותכת" בדמות הסרטון טרם הוצגה, אולם קיים כאמור זיהוי של המשיב בסרטון בידי השוטרים שמאכה, קיימים זיהויים בידי השוטרים זהבי ואברו וקיימת סתירה מהותית בין גרסת דבאח אשר נטל אחריות לנהיגה וגרסת המשיב אשר לא זיהה את דבאח כנהג.

משהגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה, השאלה השנייה בה יש לדון היא שאלת המסוכנות. אין חולק כי ככל שמדובר בעבירות תעבורה, אין למהר ולהורות על מעצר של נאשם עד תום ההליכים נגדו. עם זאת, המקרה שבפניי אינו מקרה של עבירות תעבורה גרידא, אלא מקרה של פריקת כל עול של מרות החוק.

המשיב, שמעולם לא קיבל רשיון נהיגה, כבר נדון והורשע במספר עבירות קודמות של נהיגה בלא רשיון ונהיגה בזמן פסילה. המשיב כבר נעצר ואף ריצה עונש מאסר ארוך בגין עבירות קודמות, אך הדבר לא מרתיע אותו ככל הנראה מלחזור על מעשיו, כאשר הפעם אף מיוחסות לו נסיבות מחמירות של נהיגה בקלות ראש כאמור, והכל כמעל ראשו מרחף עונש מאסר מותנה לתקופה של עשרה חודשים. בנסיבות דומות אמר בית המשפט העליון:

"אכן, עבירות תעבורה כשלעצמן אינן מקימות ברגיל עילת מעצר של מסוכנות. אולם מסכים אני עם כבור השופט קמא, כי נסיבותיו של העניין דן חריגות ודורשות התייחסות שונה. נהיגת רכב בשכרות, סכנה גלומה בה לציבור. נהיגת רכב בשכרות על ידי אדם שזמן קצר לפני כן הורשע בעבירה דומה ורשיונו נפסל עקב כך, מגדילה ומעצימה את עוצמת הסיכון הנובעת ממנו. העובדה שלא נרתע מביצוע המעשים, המוכחים לכאורה, שעה שמאסר על תנאי של ששה חודשים תלוי ועומד כנגדו ויהיה בר הפעלה אם יורשע בדינו - מטילה אמנם ספק משמעותי בדבר האמון שניתן לתת בעורר כי יקיים תנאי שחרור בערובה בגידרה של חלופת מעצר.

בש"פ 7031/07 מיכאל חבורסטנקו נ' מדינת ישראל.

כמו כן, דומה כי בתקופה האחרונה קיימת מגמה של החמרת הגישה כלפי עברייני תעבורה והמעצר נקבע כ"דרך התמודדות חיונית והכרחית למלחמה בנגע הנהיגה הפרועה והמסוכנת". ראו לעניין זה לדוגמא בש"פ 9701/96 אלטסד נ' מדינת ישראל, בש"פ 20309/07 מוסא כרישאת נ' מדינת ישראל, בש"פ 8563/09 חילי אגבריה נ' מדינת ישראל, בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימן נ' מדינת ישראל

מעבר למסוכנות המצטיירת מהאירוע ומעברו התעבורתי של המשיב, תלוי ועומד כיום נגדו תיק פלילי, ואף בכך יש כדי להצביע על מסוכנותו לכאורה.

לאחר שחלפה המבקשת על פני שתי המשוכות הראשונות, יש לבחון האם מתקיים במקרה זה התנאי כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב באמצעים אחרים פרט למעצר. לצורך כך יציג הסגור את החלופות המוצעות על ידו בפניי בדיון שיתקיים בהמשך היום.

ניתנה היום, 28 ב-28 יוני 2015, במעמד המשיב, באי-כוחו עו"ד סנאללה ועו"ד דבאח וב"כ המבקשת עו"ד